

Părțile din procedura principală

Reclamante: Eurogate Distribution GmbH (C-226/14), DHL Hub Leipzig GmbH (C-228/14)

Pârâte: Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-226/14), Hauptzollamt Braunschweig (C-228/14)

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (3) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004, trebuie interpretat în sensul că taxa pe valoarea adăugată aferentă unor mărfuri reexportate ca mărfuri necomunitare nu este datorată în cazul în care aceste mărfuri nu au încetat să mai intre sub incidența regimurilor vamale prevăzute la această dispoziție la data reexportării lor, dar au încetat să mai intre sub incidența acestor regimuri ca urmare a reexportării, chiar dacă o datorie vamală a luat naștere exclusiv în temeiul articolului 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005.
- 2) Articolul 236 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 648/2005, coroborat cu dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, dat fiind că taxa pe valoarea adăugată aferentă unor mărfuri reexportate ca mărfuri necomunitare nu este datorată în cazul în care aceste mărfuri nu au fost scoase de sub regimurile vamale prevăzute la articolul 61 din această directivă, chiar dacă o datorie vamală a luat naștere exclusiv în temeiul articolului 204 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 648/2005, nu există nicio persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată. Articolul 236 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în situații care privesc rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

(¹) JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iunie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-233/14) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18, 20 și 21 TFUE — Cetățenia Uniunii — Drept de circulație și de ședere — Discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Prestație pentru cheltuielile de transport acordată studenților naționali — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Derogare de la principiul egalității de tratament — Ajutoare pentru studii constând în burse de studiu sau împrumuturi — Conținut — Cerințe de formă cu privire la cererea de sesizare a instanței — Expunere coerentă a motivelor)

(2016/C 287/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek și C. Gheorghiu, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și C. Schillemans, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iunie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen – Suedia) – Pensioenfonds Metaal en Techniek/Skatteverket

(Cauza C-252/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Impozitarea veniturilor fondurilor de pensii — Diferență de tratament între fondurile de pensii rezidente și fondurile de pensii nerezidente — Impozit forfetar aplicabil fondurilor de pensii rezidente pe baza unui randament fictiv — Reținere la sursă aplicată veniturilor din dividende primite de fondurile de pensii nerezidente — Caracter comparabil)

(2016/C 287/05)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pensioenfonds Metaal en Techniek

Pârâtă: Skatteverket

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

- nu se opune unei legislații naționale în temeiul căreia dividendele distribuite de o societate rezidentă fac obiectul unei rețineri la sursă atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii nerezident, iar atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii rezident, ele fac obiectul unei impozitări calculate forfetar pe baza unui randament fictiv, care urmărește să corespundă în timp impozitării tuturor veniturilor din capital potrivit regimului de drept comun;
- se opune însă ca fondurile de pensii beneficiare nerezidente să nu poată lua în considerare eventualele cheltuieli profesionale legate direct de primirea dividendelor în cazul în care metoda de calcul al bazei de impozitare a fondurilor de pensii rezidente prevede o astfel de luare în considerare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 235, 21.7.2014.